

تہ زما اٿل ڪي

ماشومان ڇرنگه ڪولای شي ڇي
د ڪوید - ۱۹ سره مقابلو وکري!

IASC
Inter-Agency Standing Committee

د (ته زما اتل يي) جوړونه:

د نوموړي کتاب د جوړولو پروژه د دې لپاره رامینځ ته شوه تر څو په بیرنۍ روغتیا او د رواني ټولنیز ملاتړ په بیرني تنظیماتو کې ترسره شي. نوموړې پروژه په نړیواله ؛ سیمه ایزه او د هیواد په کچه د IASC MHPSS RG غړو لخوا ملاتړ شوې؛

او همدارنگه د کورنیو ، ښوونکو او ماشومانو لخوا په ۱۰۴ هیوادونو کې یې ملاتړ او پلی شوې ده.

په عربي، انګلیسي، ایټالوي، فرانسوي او هسپانوي ژبو یې یوه نړیواله څیړنه ترسره شوي وه ؛ تر څو د ماشومانو دماغي روغتیا او رواني اړتیاوې د کوید-۱۹ په لړ کې په ګوته شي.

د موضوع ګانو چوکاټ د همدغې څیړنې په ترڅ کې په ګوته کړل شو. نوموړی کتاب په ډیرو هغو هیوادونو کې کوم چې په کوید-کوید-۱۹ باندې اخته وه د یوې کیسې په بڼه د ماشومانو سره شریکه شوه. بیا د ماشومانو، د دوی د کورنیو او د ماشومانو د ساتونکو د هاند پر بنسټ په نوموړي کتاب کېنې مثبت او اړین بدلون رامنځته کړل شو. تر ۱۷۰۰ څخه ډیرو ماشومانو، کورنیو ، ښوونکو او د ماشومانو ساتونکو خپل وخت دې ته ورکړ تر څو دوی خپلې هغه تجربې کومې چې د کوید-۱۹ سره یې درلودلې زمونږ سره شریکي کړي.

او مونږ د ټولو هغو ماشومانو، کورنیو، ښوونکو او د ماشومانو د ساتونکو څخه مننه کوو چا چې مونږ سره د دې څیړنې په بشپړولو کې مرسته کړې ده. نوموړې کیسه د ماشومانو په وسیله د ماشومانو لپاره د نړۍ په کچه جوړه شوې ده.

د نوموړې کیسې د لیکلو او چمتووالي لپاره د IASC MHPSS RG اداره د هیلین پټوک څخه مننه کوي. © IASC, ۲۰۲۰ دغه خپرونه په اعلی او غیر تجارتي توګه خپره شوې وه. Alike ۳/۰ IGO ؛ جواز لمبر (CC BY-NC-SA) ۳/۰ IGO; <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>.

د نوموړي جواز شرطونو ته په کتلو سره تاسې کولای شئ چې د دې بیا ځلي جوړونه ؛ ژباړه او د غیر سوداګریزو اهدافو لپاره په ښه او مناسبه توګه یې ترسره کړئ. کولایکولای

پیژندګلوي:

(ته زما اتل يي) په نوم کتاب د ټولو هغو ماشومانو لپاره لیکل شوی کوم چې د کویډ-۱۹ سره مخ شوي دي.

(ته زما اتل يي) کتاب هر وروڼه د کورنیو، ساتونکو او ښوونکو لخوا د ماشوم، او یا هم د ماشومانو د یو ګروپ / ډلې سره ولوستل شي. مونږ هیڅکله هم دا هڅوونه نه کوو چې یو ماشوم دې نوموړی کتاب پرته له پورته یاد شوو کسانو له ملاتړ څخه په یواځې توګه ولولیمونږ.

د دې کتاب بشپړ لارښود چې عبارت دی (اتلانو کړنې) تر سرلیک لاندې به وروسته خپور شي. یاد لارښود د دې لارښوونه کوي تر څو هغه موضوع ګانې کومې چې د کویډ-۱۹ سره تړاو لري په نښه کړي، د ماشومانو درک او د دوی د احساساتو د کنټرولولو په هکله مرسته کوي او له دې سره سره د ماشومانو بشپړې کړنې پکښې شاملې دي.

د سارا مور د هغې اتله ده؛ ځکه چې هغه غوره مور او پیاوړې ساینس پوهه ده. خو بیا هم د سارا مور د کرونا وایروس لپاره علاج نشي پیدا کولای.

سارا له خپلې مور څخه وپوښتل: چې چې (کویډ - ۱۹) د څه په څیر دی او څرنگه ښکاري؟

مور یې وویل: کویډ ۱۹ یا کرونا وایروس ډیر کوچنی دی او مونږ یې لیدلی نشو خو په کرونا اخته ناروغان تبه کوي، ټوخیږي او په ساه اخیستلو کېنې ستونزې لري او دغه وایروس د ټوخي او پرنجي له لورې خپریږي. کله چې دغه ناروغان د خپل شاوخوا خلکو او شيانو سره په اړیکه کېنې کیږي نو هغوی ورباندې هم اخته کوي. چې چې

سارا وپوښتل: نو مونږ د کرونا سره مبارزه نشو کولای ځکه چې لیدلی یې نشو؟

د سارا مور وویل: مونږ مبارزه کولای شو او په همدې هیله غواړم چې خوندي اووسی. دا وایروس په هر چا اغیزه کولای شي او هر څوک پدې مبارزه کېنې څو کمونږ سره مرسته کولای شي.

ماشومان هم کولای شي په ځانګړي توګه مرسته وکړي. ته اړتیا لری چې چې زموږ لپاره خوندي پاتې شي؛ او غواړم چې مونږ اتله ووسی.

سارا په هماغه شپه په کټ کښې پریوته ؛ او ځان یې اتله احساس نکره . د خپګان احساس یې درلود.

غوښتل یې چې ښوونځی ته و لاړه شي خو ښوونځی بند وو . غوښتل یې چې خپل ملګري وويني خو دا خوندینه وو . سارا غوښتل چې کرونا وایروس دې د هغې د نړۍ ویړول بند کړي . سارا د ځان سره ویل چې اتلان پیاوړی ځواک لري . سترګې یې پټې کړې چې ویده شي . له ځان سره یې وویل زه څه لرم ؟

نا څاپه یو خوږ او نرم غږ د دی نوم یې په تیاره کی زمزمه کړ
سارا بیا ځلی غږ وکړ ؛ دلته څوک دي ؟

غږ وپوښتل: ته د اتلوالی لپاره څه غواړې سارا؟

سارا وویل : زه یو داسې څه غواړم چې د نړۍ ټولو ماشومانو ته ووايم چې څرنگه دوی له خپلو ځانونو څخه ساتنه وکړي تر څو نور خلک هم وژغوري .

غږ (آواز) وپوښتل: چې زه څه اوسم ؟

زه داسې څیز ته اړتیا لرم چې واولوزي ؛

لوړ غږ ولري او مرسته وکړي .

په همدې کښې یو حیرانوونکي غږ د سپوږمۍ په رڼا کې پل کیښود .

سارا درنه ساه واخيستله او وي پوښتل چې ته څوك يې؟
هغه وويل چېچې زه اريو يم.

سارا وويل : ما هيڅكله اريو نده ليدلې.

اريو وويل : ډير ښه زه هر كله دلته اوسيږم . زه ستا له زړه راځم.

سارا وويل : كه زه تا ولرم د نړۍ ټولو ماشومانو ته د كرونا وايروس په
اړه ويلای شم : يوه اتله كيدلای شم . يوه شيبه اريو : آيا مونږ كولاى
شو چې د كرونا وايروس په شتون كې سفر وكړو؟

اريو وويل : سارا يواځې له ماسره ؛او كله چې ما او ته يوځاى ووسو
هيڅ شى مونږ ته زيان نشي رسولى.

نو سارا د اريو پر شا/ملا ور ټوپ کر کر او يوځای د کرکی له لورې د آسمان پر لور والوتل. د ستورو پر لور ولاړل
او سپوږمۍ ته يې سلام وکړ

کله چې لمر راوخوت دوی پر یوې ښکلې دښته کې چې حرمونه یې هم درلودل را کوز شول؛ چیرته چې د ماشومانو یوې ډلې لوبې کولې.

ماشومانو له خوشحالی چېغې کړې؛ د سارا او اریو پر لور یې اشاره وکړه.

ښه راغلاست زه سلیم یم، یو ماشوم په ژړا شو؛ او ویې پوښتل چې دلته څه کوئ؟ بخښنه غواړم؛ مونږ نږدې نشو راتللی مونږ باید حد اقل (۱) متر واټن ولرو.

سارا وویل چې د همدې لپاره مونږ دلته یوو؛ زه سارا یم او دا اریو ده؛ ایا پر دې پوهیږئ چې ماشومان خپل ګاونډیان؛ ملګري؛ کورنۍ او مشران له کرونا وایروس څخه ژغورلی شي؟ مونږ ټول اړتیا لرو... چې خپل لاسونه پر صابون او اوبو پریمنځو.

سلیم په خدا وویل:
مونږ پوهیږو سارا؛ کله چې مونږ ناروغ شو د ټوخي پر وخت څنګل خولې ته ونیسو او خلکو ته د لاس ورکولو پر ځای لاس وخځو.
او هڅه کوو چې په کور پاتې شو. مګر مونږ پر یو ګڼه ګوڼه ښار کې ژوند کوو. او هر څوک په خپل کور کې نه پاتې کیږي.
اریو وویل؛ په دی اړه تاسو سره مرسته کولای شم.

هغوی کرونا وایروس لیدلی نشي. مګر ما لیدلی شي؛ راټوپ کړئ زما پر دواړو اوبو کښینی چې حد اقل (۱) متر واټن لري.

سارا او سلیم د اریو په وزرو د آسمان پر لور
واولوتل.

ا و د ښار پر لور یې په سندرو او زمزمو پیل
وکر.

سلیم د سرک د سر ماشومانو پر لورې غږ وکر:

ورشئ خپلو کورنیو ته ووايې چې مونږ د کور د
ننه خوندي یوو.

مونږ هله یو د بل ساتنه په ښه ډول کولای شو
چې په کور پاتې شو.

خلک د هغه څه له امله حیران شول کوم چې
یې ولیدل چې.

دوئ سارا او سلیم ته لاسونه وڅوځول او په
کور د پاتې کیدو یې خوښي وښودله.

اریو په چټکۍ د آسمان پر لور
لور پورته شو. سلیم له خونینې
ژړل. کله چې دوئ د وریځو په
مینځ کښې له الوتکې سره مخ
شول مسافرینو په خونینې د دوئ
پر لور کتل.

سلیم وویل: خلک به ډیر ژر دې
ته اړ شي چې خپل سفرونه
وځنډوی.

خو د اوس لپاره دوئ باید
سرحدونه د نړۍ پر مخ وتړي او
مونږ ټول باید پر هغه ځای او له
هغو سره پاتې شو؛ کوم چې مو
خوښیږي.

سا را وویل؛ ډیر شیان مې په نظر راځي چې بدلون یې موندلی دی؛ او کله به دې اړه
ویرېږم.

اریو سارا ته وویل؛ کله چې شیان بدلون مومي نو دا مونږ ته د ویرې او ګډوډۍ احساس
راکوي او کله چې زه د ویرې احساس وکړم ورو ورو ساه اخلم؛ او سوږ اوسیلې کووم.

اریو وپوښتل: کله چې د ویرې احساس وکړې نو څرنگه ارامتیا غوره کوې؟

سارا وویل: د ویرې په وخت کېنې زه د یو داسې چا په اړه فکر کوم چې ماته د خوندیتوب احساس راکړي.

سلیم وویل: زه هم، د هغه ټولو وگړو په اړه فکر کوم؛ کوم چې ماته د خوندیتوب احساس رابخښي؛ د بیلکې په توگه زما کورنۍ او هغوی مې ډیر یادېږي. زه نشم کولای چې هغوی ته غیر ورکړم ځکه چې کیدای شي هغوی په کرونا وایروس اخته کړم. مونږ هغوی په اونۍ کې یوځل وینو، مگر اوس نه؛ ځکه چې مونږ ته پکار ده چې هغوی هر وروځ وځوندی وساتو.

سارا له خپلو ملگرو وپوښتل: آیا تاسو اړیکه نیولی شئ؟ سلیم وویل: هو! هغوی هر ورځ له ماسره اړیکه نیسي او زه ورته ټول هغه شیان وایم کوم چې مونږ هر ورځ په کور کې کوو.

دا کار هغوی او ما ته ډیر یو ښه احساس رابخښي.

اریو وویل: دا یوه ټولنیزه خبره ده، چې څوک مو ډیر خوښېږي مونږ یې یادوو خو د اوس لپاره یې لیدلی نشو. دا د دې څرگندونه کوي چې مونږ څومره د هغوی په فکر کېنې یوو. آیا دا تاسو ته ښه احساس دربخښي چې نورو اتلانو سره لیدنه وکړئ؟

سارا او سلیم وویل: هو هیله کوو
اریو وویل: ډیر ښه، زما ملگري ساشا ډیر غښتلی ځواک لرېږي چې څو!

نو هغوئې ښکته ځمکې ته راغلل او په یو وړوکي کلي کښې ښکته شول. یوه انجلې د خپل کور څخه بهر کلان ټولول. کله چې هغې آریو ولید چې ماشومان دهغې په وزرونو ناست دي نو هغې وځنډل.

انجلې غږ وکړ: آریو! مونږ باید حد اقل په یو متر واټن کښې واوسو، نو زه به تاسره له همدې ځایه سترمشی وکړم! تاسې ټول دلته څه کوئ؟

اریو وویل: ما ستاسې ستر مشي له هماغه ځای څخه واخیستله. ساشا، زما خوښیږي چې هغه لغات وکاروو چې وښایي مونږ یو د بل پام کوو؛ او پلی کوو یې هم. زه غواړم زما ملګري ستا د غښتلي ځواک په هکله زده کړه وکړي

ساشا وویل: زما غښتلی ځواک څه شی ی؟

اریو وویل: کله چې ستاسې په کورنۍ کې څوک ناروغ وی؛ تاسو په کور پاتې کیږئ د دې لپاره چې ډاډه شئ او کرونا وایروس بل چاته نه خپور نکړئ. ساشا وویل: هو! زما پلار دی؛ تر هغه به په کور پاتې وي تر څو چې په بشپړه توګه ښه شي.

خو دا ډیره بده نده! مونږ بیلا بیلې لوبې کوو، پخلی کوو، په خپل بڼې
 وخت تیروو او یوځای خواړه خورو.
 زه او زما ورور دواړه خپلې گوتې جنگوو او نڅاه ورباندې کوو. مونږ کتابونه
 لولو او زه کولای شم چې څه
 زده کړم؛ ځکه چې ځینی وخت مې ښوونځی یادېږي. په اولو ورځو کېنې په
 کورپاتې کیدل ما ته ډیر عجیب او غریب احساس راکوو خو اوس یې عادي
 احساس کوم.

اریو وویل؛ دا تل اسانه نه وي ساشا؛ تاسې د ساتیرۍ او هوساینې لپاره لارې
 لټوئ تر څو په کور کې ځان بوخت کړئ او وکولای شئ چې د خپلو خواخوږو
 سره په کور کې پاتې شئ. او همدغه کار مو تاسې زما اتل جوړوي.

سلیم وپوښتل؛ کله هم له خپلې کورنۍ سره جگړه کوئ؟
 ساشا وویل؛ مونږ کله کله جگړه کوو مونږ باید ډیره حوصله ولرو، او یو بل
 باید ډیر درک او احساس کړو، په تیروتنه باندې ژر بخښنه وغواړو او د دې
 کارونو په کولو سره دا په ریښتیا هم غښتلی ځواک دی. ځکه چې دا مونږ
 او نورو ته ډیر ښه احساس رابخښي؛ زه هم لږ یوازیتوب ته اړتیا لرم. زما
 خوښېږي چې مستي وکړم او له ځان سره زم زمه وکړم؛ او کله کله زه خپلو
 ملگرو ته زنګ هم وهلې شم..

سارا وپوښتل: مگر آریو، څه فکر کوې هغه خلک چې کور نه لرې وي او یا
 هم کور نلري؟

سارا وویل؛ اریو؛ دا یوه ډیره ښه پوښتنه ده، راځه
 چې پدې اړه یو څه معلومات غونډ کړو.

او هغوئ د ساشا سره مخه ښه وکړه او بيا ځلي د اريو په وزرو کښينا ستل.
هوا هم مخ په تودیدو وه. کله چې دوئ په يو ټاپو کښې رانښکته شول، هغه
ځای له څلورو خوا په سيند رانښکيل وو.

هغوئ یو کمپ چې له خلکو ډک وو ولیدلو.
یوې انجلۍ دوئ ولیدل او د وړاندې نه یې دوئ ته لاس وڅوو.

انجلۍ وویل: سلام آریو! په بیا لیدو مو ډیره خوشحاله شوم؛ مونږ هڅه کوو چې حد اقل په یو متر واټن کې سره ووسو؛ ځکه نو له تاسو سره له دغه ځایه خبرې کوم. مگر زه به ډیره خوشحاله شم چې ستا د ملګرو سره مې پیژندنه هم وشي. زما نوم لایلا دی.

سلام لایلا! زه سارا یم او دا سلیم دی. سارا وویل، داسې ښکاري چې تاسې هڅه کوئ چې ځان مو له کرونا وایروس څخه وژغورئ. د یادو پاملرونو تر څنګ نور څه کوئ؟

لایلا وویل: مونږ لاسونه په صابون او اوبو پریمنځو.

سلیم وپوښتل: د ټوخي په وخت کښې څنګل خولې ته نیسئ؟

لایلا وپوښتل: آیا تاسو یې رابښودلې شئ مونږ ته؟ نو سلیم هغوئ ته وروښودل.

لایلا وویل: مونږ ټول غواړو چې زړور ووسو، مگر زه د ځینو شیانو په اړه ویره لرم، آیا کولای شم چې

پدې اړه تاسو سره خبرې وکړم؟ ما اوریدلي چې کوم کس ناروغه شوی او مړ شوی؛ او دې خبر زه ډیره وویرولم. آیا دا ریښتیا ده چې خلک د کرونا وایروس له کبله مري؟

آريو يوه لويه ساه واخيسته او کښيناست.

آريو وويل: کوچنيو آتلانو! هو دا ډيره عجيبه ده ځکه د کرونا وايروس باندې اخته.

ځينې خلک هيڅکله د ناروغۍ احساس نه کوي مگر ځينې خلک خورا ناروغ کيدلی شي او ممکن مړه شي. له همدې امله مونږ ټول هرومرو په ځانکري توگه د زړو خلکو، او هغو خلکو سره چې د نورو ناروغيو سره مخ دي پاملرنه وکړو، ځکه چې دوی ډير ناروغه کيږي.

کله چې مونږ د ډيرې ویرې احساس کوو، يا خوندي نه يو، دا کولای شي چې زمونږ په ذهنونو کې د خوندي ځای لپاره په سوچ کولو کښې مرسته وکړي. غواړئ چې له ما سره یی و آزمويې؟

ټولو وويل چې هو، او له همدې امله آريو له ماشومانو وغوښتل چې خپلې سترگې وتړي او د داسې يو ځای تصور وکړي رته چې دوی د خونديتوب احساس وکړي.

اريو وويل: کله چې تاسو خونديتوب احساس کړ، په يو تيروخت او يا يو اوس مهال غور وکړئ.

هغه بيا د دوی څخه وپوښتل چې دوی څه شی ليدلی شي، دوی څه احساس کولای شي او خپل خوندي ځای کې څه بويولی شي. هغه وپوښتل که چيرې کوم ځانکړی کس شتون ولري دا ممکن ده چې دوی ته په خپل خوندي ځای کې بلنه ورکړي او د يو څه شی په هکله دوی په گډه وغږيږي.

آريو وويل، تاسو کولای شئ چې خپل خوندي ځای ته لاړ شئ کله چې تاسو غمجن يا ويړه احساسوۍ. دا ستاسو عالي ځواک دی او تاسو کولای شئ چې دا د خپلو ملگرو او کورنيو سره شريک کړئ. او په یاد ولرئ چې زه ستاسو پاملرنه کوم، او ډيری خلک يې کوي نو دا به هم مرسته وکړي.

ليلا وويل، ”مونږ ټول کولای شو چې يو د بل خيال وساتو“.

اريو وويل ؛ سمه ده، ليلا؛ مونږ کولای شو چې خپل خيال وساتو هرځای کښې چې ياستو. آيا تاسې غواړئ مونږ سره په وروستي سفر کي راشئ؟

ليلا پريکړه وکړه چې د آريو او دهغه نوي ملګرو سره سفر وکړي. سارا هم خوشحاله وه چې ليلا دوی سره يوځای شوه ځکه چې هغه پوهيده چې ځيني وختونه مونږ د يو بل ملاتړ کولو ته اړتيا لرو.

دوی پرته له څه ويلو خاموشه الوتنه وکړه، مګر ليلا پوهيده چې د هغې نوي ملګرې د هغې په اړه خورا ډيره پاملرنه لري.

واورين غرونه ورو ورو په ليدو شول، او آريو په يو کوچني ښار کې
ښکته شو. يو څو ماشومان د ويالې په غاړه لوبيدل.

آريو! ، هغه ته په اشارو سره يو له هغو څخه غې وهلې. ”

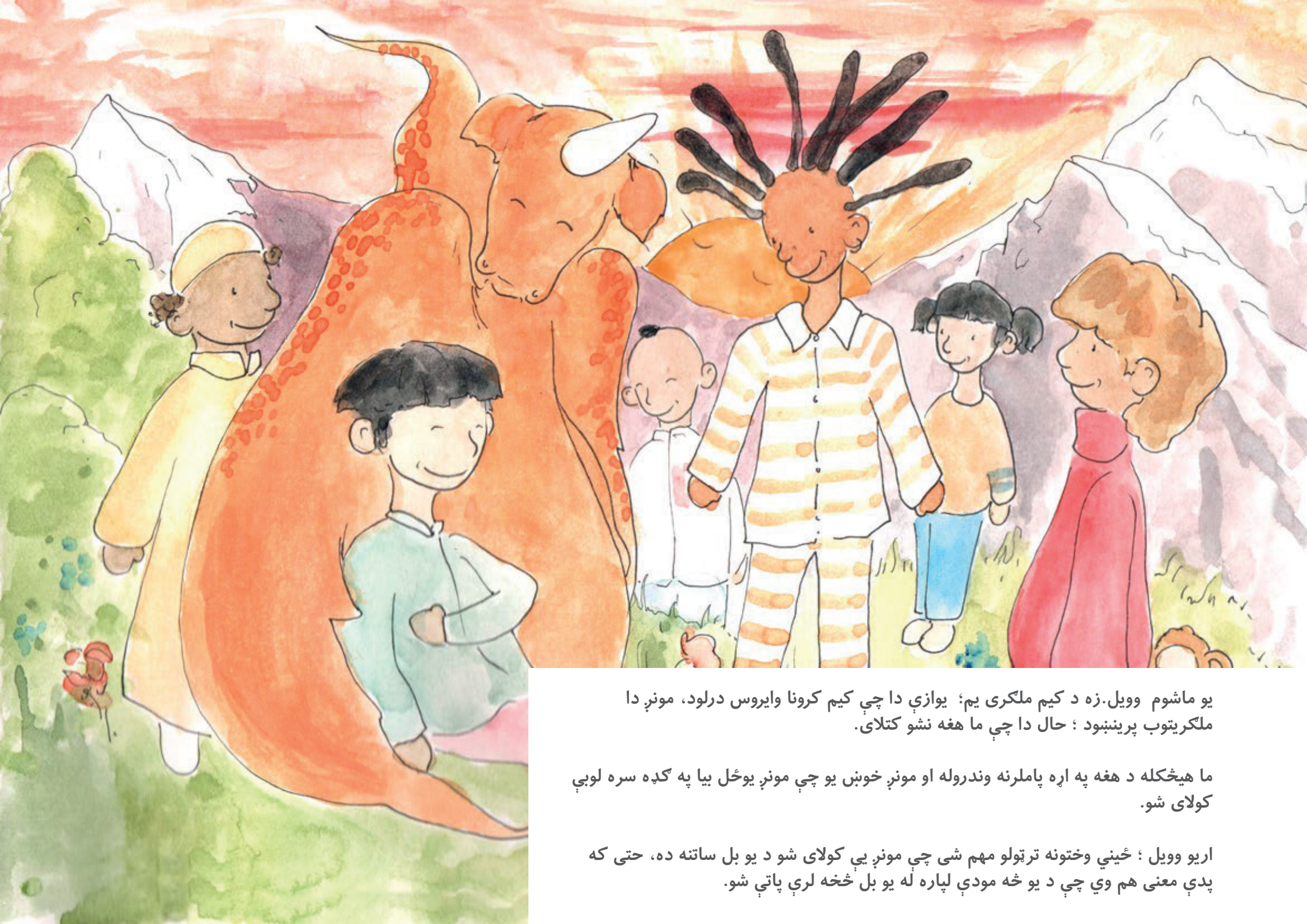
اريو وويل ؛ سلام کيم، زه غواړم تاسو زما د ځينو ملګرو سره وګورۍ
چا چې کرونا واپروس درلودلو او اوس ورڅخه ښه شوي.

سليم وپوښتل؛ دا څه رنگه يا څه شي ته ورته وو؟

کيم وويل؛ ما ټوخل او کله ناکله ډيره ګرمي مې هم احساسوله.
زه به په ريښتيا سره هم ستړی وم او نه مې غوښتل د يو څو ورځو
لپاره لوبې وکړم، مګر ما ډير خوب وکړ او زما کورنۍ زما پاملرنه
وکړه.

زمونږ دکورنۍ او دکورنۍ ځينې مشران روغتون ته لاړل.

نرسان او ډاکټران دوی سره ډير مهربانه وو، او زمونږ په ټولنه کې
خلکو زمونږ سره په کور کې مرسته وکړه. د څو اونيو وروسته، مونږ
بيا ښه شوو.

یو ماشوم وویل.زه د کیم ملگری یم؛ یوازې دا چې کیم کرونا وایروس درلود، مونږ دا ملگریټوب پرېښود؛ حال دا چې ما هغه نشو کتلای.

ما هیڅکله د هغه په اړه پاملرنه وندروله او مونږ خوښ یو چې مونږ یوځل بیا په ګډه سره لوبې کولای شو.

اریو وویل؛ ځینې وختونه ترټولو مهم شی چې مونږ یې کولای شو د یو بل ساتنه ده، حتی که پدې معنی هم وي چې د یو څه مودې لپاره له یو بل څخه لرې پاتې شو.

لیلا وویل : مونږ دا کارونه د یو بل لپاره کولای شو،

سلیم وویل ؛ او یو ورځ، مونږ به وکولای شو یو ځل بیا لوبې وکړو او بیرته ښوونځي ته لاړ شو لکه څنګه چې مونږ تللو، کورته د تګ وخت وو، او د دې وخت رارسیدلی وو چې سارا خپلود ملګرو سره الله په امانې وکړي. دوی یو بل سره ژمنه وکړه چې دوی به هیڅکله هم خپل تیر وخت په ګډه سره هیر نکړي.

سارا د خپګان احساس وکړ چې دوی ممکن د یو څه مودې لپاره یو بل سره ونه ویني. مګر هغه ښه احساس وکړ کله چې ور په یاد شو چې د کیم ملګرې څه ښه ویلی وو.

یوازې دا چې تاسو خلک نشي لیدلي، دا په دې معنی نده چې تاسو د دوی سره مینه کول بند کړئ.

آريو دوی ټول بیرته خپلو کورونو ته ورسول، او سارا ته انتظار وو چې ویده شي مخکې لدې چې لاړ شي.

سارا له هغه وپوښتل آیا مونږ د همدې په خیر سبا ورځ هم کولای شو؟

آريو وويل: نه سارا، اوس د دې وخت دی چې تاسې له خپلې کورنۍ سره واوسئ. زموږ کیسه په یاد ولره. تاسو کولای شئ د خپلو لاسونو مینځلو او په کور کښې پاتې کیدولو سره خوندي پاتې شئ.

زه هیڅکله لرې نه یم. تاسو کولای شئ تل زما سره اوسئ کله چې تاسو خپل خوندي ځای ته لاړشئ.

هغه وويل: تاسو زما اتل یاست،

هغه وويل: ته هم زما اتله یې، سارا. تاسو د ټولو اتله یاست څوک چې تاسو سره مینه لري.

سارا ویده شوه او کله چې هغه بله ورځ راوینه شوه،
آریو تللی وو. نو د هغه سره د خبرو کولو لپاره خوندي
ځای ته ولاړه، بیا یې هغه څه چې دوی لیدلي او زده
کړي وو په یادښت کښې یې انځور کړ. هغه د هغې
انځور سره مورته ورغله تر څو هغه خبره کړي.

هغې خپلې مور ته وویل، مونږ ټول د خلکو د خوندي
ساتلو لپاره مرسته کولای شو. ما خپل تیر وخت کښې
له ډیرو اتلانو سره ولیدل.

مور یې وویل: هو سارا، تاسې په حقه یاست!
ډیری اتلان شتون لري چې خلک د کرونا وایروس څخه
خوندي وساتي، لکه عالي ډاکټران او نرسان. مگر تاسو
ما ته راوښودل چې مونږ ټول کولای شو اتلان ووسو،
هره ورځ او زما تر ټولو لوی اتل تاسو یاست.

